

DRAJSZLAK (1) *sb m*

I sg drajszláki(e)m.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Powolny, niezbyt szybki bieg konia, trucht (z niem. Dreischlag); tu w przen:

*Zwrot: »kłusać drajszlakiem«: Y zówždy dáley zaydzye [ten człowiek]/ co ćicho wędruie. Bo ten co poškákuie/ rychley fie wyśili/ Kłufze potym dráýfzlakiem/ zwieśiwízy nos w mili. *RejZwierz* 58.*

KN